ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1974

Vyhlásené: 31.05.1974 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

50

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 22. februára 1974
o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovou republikou

Dňa 17. mája 1973 bol v Budapešti podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovou republikou a Protokol, ktorý je jeho súčasťou.

S dohovorom a Protokolom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ich ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 22. januára 1974.

Podľa svojho článku 44 ods. 1 nadobudol dohovor a Protokol platnosť 20. februárom 1974.

České znenie Dohovoru a Protokolu sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR

medzi Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovou republikou

Prezident Československej socialistickej republiky a Prezidiálna rada Maďarskej ľudovej republiky vedení prianím, aby sa v duchu Zmluvy o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci, uzavretej 14. júna 1968 v Budapešti medzi Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovou republikou, prehlbovali priateľské vzťahy medzi oboma krajinami a ich národmi, a v snahe o ďalší rozvoj konzulárnych stykov medzi oboma štátmi rozhodli sa uzavrieť konzulárny dohovor a za tým účelom vymenovali za svojich splnomocnencov prezident Československej socialistickej republiky Františka Krajčíra,
prvého námestníka ministra zahraničných vecí, Prezidiálna rada Maďarskej ľudovej republiky Puju Frigyesa,
prvého námestníka ministra zahraničných vecí, ktorí si vymenili svoje plnomocenstvá, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme, a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

HLAVA I
DEFINÍCIE

Článok 1

Na účely tohto dohovoru majú uvedené výrazy tento význam:

1. výrazom „konzulárny úrad“ sa rozumie generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;
2. výrazom „vedúci konzulárneho úradu“ sa rozumie generálny konzul, konzul, vicekonzul a konzulárny zástupca, ktorí sú poverení vedením konzulárneho úradu;
3. výrazom „konzulárny úradník“ sa rozumie každá osoba, včítane vedúceho konzulárneho úradu, ktorá je poverená výkonom konzulárnych funkcií, výrazom „konzulárny úradník“ sa rozumie aj osoba, ktorá bola vyslaná na konzulárny úrad za účelom osvojenia si konzulárnych úloh (praktikant);
4. výrazom „konzulárny zamestnanec“ sa rozumie osoba, ktorá nie je konzulárnym úradníkom a ktorá plní na konzulárnom úrade administratívne alebo technické úlohy; výrazom „konzulárny zamestnanec“ treba rozumieť aj člena pomocného personálu konzulárneho úradu;
5. výrazom „konzulárny obvod“ sa rozumie územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;
6. výrazom „konzulárne archívy“ sa rozumejú všetky listiny, dokumenty, korešpondencia, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šifrovacím materiálom, kartotékami a so zariadením určeným na ich ochranu a uloženie;
7. výrazom „loď“ sa rozumie plavidlo, ktoré je oprávnené používať vlajku vysielajúceho štátu.

HLAVA II
Zriaďovanie konzulárnych úradov, vymenúvanie konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov

Článok 2

1. Konzulárny úrad možno zriadiť v prijímajúcom štáte len so súhlasom tohto štátu.
2. Sídlo, klasifikáciu a konzulárny obvod konzulárneho úradu určia po spoločnej dohode vysielajúci a prijímajúci štát.

Článok 3

1. Vysielajúci štát si pred vymenovaním vedúceho konzulárneho úradu vyžiada diplomatickou cestou súhlas prijímajúceho štátu s jeho vymenovaním.
2. Vysielajúci štát zašle diplomatickou cestou ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu konzulský patent alebo inú listinu, ktorou sa vymenúva vedúci konzulárneho úradu. V tomto konzulskom patente alebo listine treba uviesť meno, priezvisko, štátne občianstvo, triedu

vedúceho konzulárneho úradu, konzulárny obvod, v ktorom bude vykonávať svoju funkciu, a sídlo konzulárneho úradu.

3. Prijímajúci štát po predložení konzulského patentu alebo inej listiny o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu vystaví v čo najkratšom čase preňho exequatur alebo iné povolenie na výkon jeho funkcie.

Článok 4

1. Vedúci konzulárneho úradu sa môže ujať výkonu svojich funkcií, len čo mu prijímajúci štát udelí exequatur alebo iné povolenie na výkon jeho funkcie.
2. Prijímajúci štát pred udelením exequatur alebo iného povolenia na výkon funkcie môže dať súhlas, aby vedúci konzulárneho úradu vykonával svoju funkciu dočasne.
3. Orgány prijímajúceho štátu pri udelení exequatur alebo iného povolenia na výkon funkcie alebo pri udelení dočasného súhlasu urobia potrebné opatrenia na to, aby vedúci konzulárneho úradu mohol vykonávať svoje funkcie.

Článok 5

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z akýchkoľvek dôvodov vykonávať svoje funkcie, alebo ak je miesto vedúceho konzulárneho úradu dočasne uprázdnené, vysielajúci štát môže poveriť dočasným vedením konzulárneho úradu iného konzulárneho úradníka tohto úradu alebo konzulárneho úradníka iného konzulárneho úradu vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte, prípadne člena diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte. Meno a priezvisko tejto osoby treba vopred oznámiť ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Osoba, ktorá je poverená dočasným vedením konzulárneho úradu, vykonáva funkcie vedúceho konzulárneho úradu. Plní tie isté povinnosti a požíva tie isté práva, výsady a imunity tak, ako keby bola vymenovaná podľa článku 3.
3. Ak podľa odseku 1 tohto článku je dočasným vedením konzulárneho úradu poverený člen diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu, toto poverenie sa nedotýka jeho diplomatických výsad a imunít.

Článok 6

1. Konzulárnym úradníkom môže byť len štátny občan vysielajúceho štátu.
2. Konzulárnym zamestnancom môže byť štátny občan vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu. Ak je konzulárnym zamestnancom občan prijímajúceho štátu alebo občan vysielajúceho štátu s trvalým bydliskom v prijímajúcom štáte, treba pri jeho prijatí dodržať právne predpisy prijímajúceho štátu.

Článok 7

Vysielajúci štát oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu mená, priezviská, štátne občianstva, hodnosti a funkcie tých konzulárnych úradníkov, ktorí neboli vymenovaní za vedúceho konzulárneho úradu.

Článok 8

Prijímajúci štát môže diplomatickou cestou, a to kedykoľvek bez udania dôvodov, oznámiť vysielajúcemu štátu, že exequatur alebo iné povolenie vedúceho konzulárneho úradu odvoláva alebo že konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec nie je prijateľný. V prípade takého oznámenia vysielajúci štát odvolá vedúceho konzulárneho úradu, konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca. Ak vysielajúci štát v primeranom čase nesplní túto svoju povinnosť, môže prijímajúci štát odoprieť uznanie takejto osoby za konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca.

HLAVA III
Výsady, výhody a imunity

Článok 9

Prijímajúci štát zabezpečí ochranu konzulárneho úradníka a urobí potrebné opatrenia na to, aby konzulárny úradník mohol vykonávať svoje funkcie a požívať práva, výsady a imunity, ktoré mu tento dohovor a právne predpisy prijímajúceho štátu zabezpečujú.

Prijímajúci štát urobí potrebné opatrenia na ochranu konzulárneho úradu a bytu konzulárneho úradníka.

Článok 10

1. Ustanovenia tohto dohovoru o právach a povinnostiach konzulárnych úradníkov sa vzťahujú aj na členov diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte, pokiaľ vykonávajú konzulárne funkcie.
2. Výkon konzulárnej činnosti osobami uvedenými v odseku 1 sa nedotýka ich diplomatických výsad a imunít.

Článok 11

1. Vysielajúci štát môže získať na území prijímajúceho štátu v zmysle právnych predpisov prijímajúceho štátu vlastnícke alebo nájomné právo na pozemky, budovy a časti budov na účely umiestnenia konzulárneho úradu a bytov pre konzulárnych úradníkov alebo konzulárnych zamestnancov.
2. Prijímajúci štát v prípade potreby poskytne vysielajúcemu štátu pomoc pri získaní vlastníckeho alebo nájomného práva na pozemky, budovy, časti budov na uvedené účely.
3. Ustanovenia odseku 1 nezbavujú vysielajúci štát povinnosti dodržiavať právne predpisy v odbore stavebného práva a urbanistiky, ktoré platia pre oblasť, kde sú spomenuté budovy, časti budov alebo pozemky k nim patriace.

Článok 12

1. Na budove, kde sídli konzulárny úrad, sa môže umiestniť znak vysielajúceho štátu a názov konzulárneho úradu v jazyku vysielajúceho a prijímajúceho štátu.
2. Vlajku vysielajúceho štátu alebo konzulárnu vlajku možno vyvesiť na konzulárnom úrade a na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu.
3. Vedúci konzulárneho úradu môže používať vlajku vysielajúceho štátu alebo konzulárnu vlajku na svojich dopravných prostriedkoch (t.j. na aute a lodi).

Článok 13

1. Budova alebo časť budovy, ktorá sa užíva výhradne na účely konzulárneho úradu, a k tomu patriaci pozemok sú nedotknuteľné.
   Orgány prijímajúceho štátu nemôžu bez súhlasu vedúceho konzulárneho úradu, vedúceho diplomatickej misie alebo nimi poverenej osoby vkročiť do budovy alebo časti budovy slúžiacej výhradne konzulárnym účelom ani na pozemok, ktorý k nej patrí.
2. Ustanovenie obsiahnuté v odseku 1 sa vzťahuje aj na byty konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov.

Článok 14

Konzulárny archív je vždy, bez ohľadu na to, kde je umiestnený, nedotknuteľný.

Článok 15

1. Konzulárny úrad má právo udržiavať styk so svojou vládou, ako aj s diplomatickou misiou a s konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu. Za tým účelom môže

konzulárny úrad použiť všetky obvyklé spojovacie prostriedky, šifru, kuriérov a zapečatené zásielky. Rádiovú vysielaciu stanicu môže konzulárny úrad zriadiť a používať iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
Pri používaní obvyklých spojovacích prostriedkov platia pre konzulárny úrad rovnaké sadzby ako pre diplomatickú misiu.

2. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu bez ohľadu na to, o aký oznamovací prostriedok ide, ako aj zásielky konzulárneho úradu zapečatené a opatrené zreteľným vonkajším označením ich úradnej povahy sú nedotknuteľné. Takéto zásielky nemôžu orgány prijímajúceho štátu kontrolovať alebo zadržať.
3. Prijímajúci štát poskytuje osobám prepravujúcim konzulárne zásielky rovnaké práva, výsady a imunity ako diplomatickým kuriérom vysielajúceho štátu.
4. Konzulárna zásielka sa môže zveriť kapitánovi lode alebo lietadla. Kapitán musí byť vybavený listinou, v ktorej sa uvedie počet zásielok, kapitána však nemožno považovať za konzulárneho kuriéra. Konzulárny úradník môže priamo a bez prekážok prevziať konzulárnu zásielku od kapitána lode alebo lietadla.

Článok 16

Osoba konzulárneho úradníka a konzulárneho zamestnanca je nedotknuteľná. Nemôžu byť zaistení ani inak obmedzení na osobnej slobode.

Prijímajúci štát je povinný rokovať s konzulárnymi úradníkmi a konzulárnymi zamestnancami s náležitou úctou a urobiť všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie a ochranu ich slobody, osoby a dôstojnosti.

Článok 17

1. Konzulárny úradník a konzulárny zamestnanec je vyňatý z jurisdikcie prijímajúceho štátu, s výnimkou prípadu, keď ide:
   a) o vecnú žalobu týkajúcu sa súkromnej nehnuteľnosti na území prijímajúceho štátu, ledaže ju konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec vlastní v zastúpení vysielajúceho štátu na účely konzulárneho úradu;
   b) o žalobu týkajúcu sa dedičstva, v ktorom je konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec vykonávateľom poslednej vôle, správcom dedičstva, dedičom alebo odkazovníkom ako súkromná osoba a nie v zastúpení vysielajúceho štátu;
   c) o žalobu týkajúcu sa výkonu povolania alebo obchodnej činnosti, ktorú konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec vykonáva v prijímajúcom štáte popri svojich funkciách.

   Voči konzulárnym úradníkom alebo konzulárnym zamestnancom nemožno vykonať nijaký výkon rozhodnutia, s výnimkou prípadov uvedených vyššie, pokiaľ výkon rozhodnutia možno vykonať bez narušenia nedotknuteľnosti ich osoby a obydlia.
2. Rodinní príslušníci žijúci s konzulárnym úradníkom alebo konzulárnym zamestnancom v spoločnej domácnosti tak isto nepodliehajú jurisdikcii prijímajúceho štátu a požívajú rovnaké práva, výsady a imunity, včítane osobnej nedotknuteľnosti, ako konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci.
3. Vysielajúci štát sa môže zriecť vyňatia z jurisdikcie konzulárnych úradníkov, konzulárnych zamestnancov a ich rodinných príslušníkov. Také vzdanie sa musí byť výslovné a musí sa urobiť písomne.
   Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v občianskoprávnych alebo správnych veciach neznamená vzdať sa tým aj imunity, pokiaľ ide o exekučný výkon rozhodnutia, ktorého sa treba vzdať osobitne.
4. Ak osoba, ktorá podľa ustanovení tohto článku požíva vyňatie z jurisdikcie prijímajúceho štátu, podala žalobu, nemôže sa dovolávať vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o žaloby, ktoré navzájom súvisia s hlavnou žalobou.

Článok 18

1. Konzulárny úradník a konzulárny zamestnanec, ktorý nie je občanom prijímajúceho štátu, ani nemá v prijímajúcom štáte trvalé bydlisko, nie je povinný vypovedať ako svedok.

2. V prípade súhlasu vysielajúceho štátu, aby konzulárny úradník alebo zamestnanec konzulárneho úradu, ktorý nie je občanom prijímajúceho štátu, ani nemá v prijímajúcom štáte trvalé bydlisko, vypovedal ako svedok, môže táto osoba na žiadosť ako svedok vypovedať.
3. Donucovacie opatrenia, ktorých cieľom je prinútiť konzulárneho úradníka alebo zamestnanca konzulárneho úradu, ktorý nie je občanom prijímajúceho štátu, vypovedať pred súdom alebo pred iným orgánom, alebo sa k nim za tým účelom ustanoviť, ako aj jeho postih v prípade, že odmietne vypovedať, alebo sa neustanoví na súd alebo iný orgán, sú neprípustné.
4. Konzulárny zamestnanec, ktorý je občanom prijímajúceho štátu alebo má v prijímajúcom štáte trvalé bydlisko, môže odmietnuť vypovedať ako svedok o skutočnostiach týkajúcich sa služobnej činnosti.
5. Pri použití ustanovenia odseku 2 sa urobia všetky nevyhnutné a potrebné opatrenia, aby sa pre svedeckú výpoveď nenarušila činnosť konzulárneho úradu. V prípadoch, keď je to možné, môžu sa ústne alebo písomne svedecké výpovede urobiť na konzulárnom úrade alebo v byte príslušného konzulárneho úradníka alebo zamestnanca konzulárneho úradu.
6. Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú tak na súdne konanie, ako aj na konanie vykonávané správnymi orgánmi.
7. Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú aj na členov rodín konzulárnych úradníkov a zamestnancov konzulárneho úradu, pokiaľ s nimi žijú v spoločnej domácnosti a nie sú občanmi prijímajúceho štátu.

Článok 19

Konzulárny úradník a konzulárny zamestnanec, ako aj rodinní príslušníci s ním žijúci, nepodliehajú výkonu vojenskej služby v ozbrojených silách prijímajúceho štátu a sú oslobodení od všetkých verejných služieb akéhokoľvek druhu.

Článok 20

Konzulárny úradník, konzulárny zamestnanec, ako aj rodinní príslušníci s nimi žijúci sú oslobodení od všetkých povinností, ktoré sa podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu vzťahujú na cudzincov, ako je hlásenie pobytu, povolenie pobytu a iné podobné povinnosti.

Článok 21

1. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený od ukladania a vyberania všetkých daní a poplatkov

- z pozemkov, budov a častí budov, ktoré slúžia výhradne na konzulárne účely, z bytov konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov, ktoré sú majetkom vysielajúceho štátu alebo fyzickej alebo právnickej osoby vystupujúcej v jeho mene, alebo sú nimi najímané;
- z dohôd a iných listín týkajúcich sa získania takých nehnuteľností v prípade, že vysielajúci štát nadobúda tieto nehnuteľnosti výlučne na konzulárne účely.

2. Ustanovenia uvedené v odseku 1 sa nevzťahujú na poplatky za poskytnuté služby.
3. Prijímajúci štát neuloží a nevyberá žiadne dane a poplatky z hnuteľného majetku vysielajúceho štátu, ktorý je v jeho vlastníctve alebo v jeho užívaní a ktorý slúži na konzulárne účely, ani v súvislosti s nadobudnutím takého majetku, ktoré by vysielajúci štát v iných prípadoch musel zaplatiť podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu.

Článok 22

Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci sú oslobodení v prijímajúcom štáte od všetkých daní a poplatkov zo služobných príjmov.

Článok 23

1. Konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci, ako aj ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodení od všetkých osobných alebo vecných, celoštátnych, oblastných a miestnych daní a poplatkov.
2. Imunity uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahujú
   a) na nepriame dane obvykle zahrnuté do ceny tovaru a služieb;
   b) na dane a poplatky z nehnuteľností v osobnom vlastníctve nachádzajúcich sa na území prijímajúceho štátu, s výhradou ustanovenia prvého odseku článku 21 dohovoru;
   c) na dane a poplatky z dedičstva a prevodu majetku ustanovené prijímajúcim štátom;
   e) na dane a poplatky za právne úkony a listiny obsahujúce právne úkony alebo týkajúce sa ich a všetky štátne poplatky, včítane kolkových poplatkov, vyberané v súvislosti s takými právnymi úkonmi, s výhradou ustanovenia odseku 1 článku 21 dohovoru;
   f) na poplatky za preukázané služby.

Článok 24

1. Všetky predmety, včítane motorových vozidiel, ktoré konzulárny úrad dovezie výlučne na služobné účely, sú oslobodené od colných a akýchkoľvek iných poplatkov z dovozu alebo súvisiacich s dovozom do prijímajúceho štátu, rovnako ako predmety dovezené na služobné účely diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte.
2. Konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci, ako aj s nimi žijúci rodinní príslušníci sú oslobodení od colnej prehliadky a od colných a akýchkoľvek iných poplatkov súvisiacich s dovozom, rovnako ako im zodpovedajúci členovia diplomatickej misie vysielajúceho štátu.
3. Výraz „zodpovedajúci členovia diplomatickej misie“ v odseku 2 tohto článku sa vzťahuje na členov diplomatického personálu, ak ide o konzulárneho úradníka, a na členov administratívneho a technického personálu, ak ide o konzulárnych zamestnancov.

Článok 25

Všetky osoby, ktorým tento dohovor poskytuje výsady a imunity, sú povinné bez ujmy na svojich výsadách a imunitách dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu, včítane dopravných predpisov a predpisov týkajúcich sa poistenia motorových vozidiel.

Článok 26

Konzulárnemu úradníkovi sa na plnenie jeho funkcií umožní voľný pohyb v konzulárnom obvode, pokiaľ to nie je v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo obmedzený z dôvodov štátnej bezpečnosti.

Článok 27

Ustanovenia článku 11 ods. 1, článku 13 ods. 2, článku 16, článku 17 ods. 1 a 2, článku 19, článku 20, článku 22, článku 23 ods. 1, článku 24 ods. 2 tohto dohovoru sa nevzťahujú na štátnych občanov prijímajúceho štátu ani na osoby trvalo sídliace v prijímajúcom štáte.

HLAVA IV

Konzulárne funkcie

Článok 28

Konzulárny úradník

- podporuje priateľské vzťahy medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom;
- napomáha rozvoj hospodárskych, obchodných, kultúrnych a vedeckých stykov medzi oboma štátmi a taktiež napomáha rozvoj cestovného ruchu;
- chráni práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho štátnych občanov, včítane právnických osôb.

Článok 29

1. Konzulárny úradník môže vykonávať svoje funkcie v konzulárnom obvode.
2. Konzulárny úradník sa pri výkone svojich funkcií môže ústne aj písomne obracať na ktorýkoľvek orgán v konzulárnom obvode. Ďalej sa môže obracať na príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu, pokiaľ to dovoľujú právne predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu.

Článok 30

1. Konzulárny úradník je oprávnený v konzulárnom obvode:
   a) viesť evidenciu občanov vysielajúceho štátu;
   b) prijímať príslušné vyhlásenia vo veciach štátneho občianstva podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu;
   c) spisovať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov štátnych občanov vysielajúceho štátu;
   d) registrovať narodenie alebo úmrtie alebo prijímať upovedomie o narodení alebo úmrtí štátneho občana vysielajúceho štátu;
   e) uzavierať manželstvá, ak sú obe osoby uzavierajúce manželstvo občanmi vysielajúceho štátu, za predpokladu, že je na to splnomocnený vysielajúcim štátom.
2. Konzulárny úradník informuje príslušné orgány prijímajúceho štátu o vykonaní matričného úkonu na konzulárnom úrade podľa bodu d) a e) odseku 1 tohto článku, ak to vyžadujú právne predpisy prijímajúceho štátu.
3. Ustanovenia bodu d) a e) odseku 1 tohto článku nezbavujú dotyčné osoby povinnosti zachovávať právne predpisy prijímajúceho štátu.

Článok 31

Konzulárny úradník je oprávnený v zmysle právnych predpisov vysielajúceho štátu:

1. vystaviť, obnoviť, urobiť neplatným a odňať pas alebo iný cestovný doklad štátneho občana vysielajúceho štátu;
2. vydať cestovný doklad na cestu do vysielajúceho štátu a robiť v ňom potrebné zmeny;
3. udieľať platné vycestovacie, vstupné a tranzitné víza.

Článok 32

Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať na konzulárnom úrade, vo svojom byte, v byte občanov vysielajúceho štátu, na lodi alebo v lietadle, ktoré nesú vlajku alebo znak vysielajúceho štátu, tieto úkony:

1. prijímať, spisovať alebo overovať žiadosti občanov vysielajúceho štátu;
2. spisovať, overovať a uschovávať závety občanov vysielajúceho štátu;
3. spisovať a overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi vysielajúceho štátu a o ich jednostranných právnych úkonoch, pokiaľ tieto listiny nie sú v rozpore s právnym poriadkom prijímajúceho štátu a netýkajú sa zriadenia alebo prevodu vecných práv na nehnuteľnosti nachodiace sa v tomto štáte;
4. spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi vysielajúceho štátu a občanmi prijímajúceho štátu, pokiaľ sa tieto právne úkony týkajú výlučne záujmov na území vysielajúceho štátu alebo k ich vykonaniu má dôjsť na území vysielajúceho štátu a pokiaľ tieto právne úkony neodporujú právnemu poriadku prijímajúceho štátu;
5. overovať úradné listiny vystavené orgánmi vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu, ako aj kópie, výpisy a preklady týchto listín;
6. overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu na akýchkoľvek listinách, pokiaľ ich obsah nie je v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu;

7. preberať do úschovy predmety vo vlastníctve občanov vysielajúceho štátu a ich listiny, pokiaľ to neodporuje právnym predpisom prijímajúceho štátu;
8. vykonávať ďalšie úkony patriace do jeho služobnej právomoci, pokiaľ to neodporuje právnym predpisom prijímajúceho štátu.

Článok 33

Listiny vystavené, overené alebo preložené konzulárnym úradníkom podľa článku 32 tohto dohovoru majú rovnakú platnosť a preukaznú moc v prijímajúcom štáte, ako keby ich vystavili, overili alebo preložili príslušné orgány a inštitúcie tohto štátu.

Článok 34

Konzulárny úradník, ak je na to splnomocnený vysielajúcim štátom, môže v súlade so Zmluvou medzi Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovou republikou o úprave právnych vzťahov v občianskych, rodinných a trestných veciach vybavovať veci osvojenia, ustanoviť poručníka alebo opatrovníka.

Článok 35

1. Funkcie konzulárneho úradníka v dedičských veciach upravuje Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovou republikou o úprave právnych vzťahov v občianskych, rodinných a trestných veciach.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia konzulárneho úradníka o úmrtí občana vysielajúceho štátu a informujú ho o dedičstve, dedičoch, odkazovníkoch a o závete.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu informujú konzulárneho úradníka o pripadnutí dedičstva v tomto štáte, ak dedič alebo odkazovník je občanom vysielajúceho štátu.
   To sa vzťahuje aj na prípady, keď sa príslušné orgány dozvedia o dedičstve v prospech občana vysielajúceho štátu na území tretieho štátu.

Článok 36

Konzulárny úradník má v konzulárnom obvode právo zastupovať pred orgánmi prijímajúceho štátu občanov vysielajúceho štátu, ktorí nie sú prítomní alebo z nejakej závažnej príčiny nemôžu včas hájiť svoje práva a záujmy. Toto zastupovanie potrvá potiaľ, pokiaľ zastupovaná osoba nepoverí zastupovaním svojho splnomocnenca alebo sama nevystúpi na ochranu svojich práv a záujmov.

Článok 37

1. Konzulárny úradník má v konzulárnom obvode právo na styk s ktorýmkoľvek štátnym občanom vysielajúceho štátu, radiť mu a poskytovať akúkoľvek pomoc a v prípade potreby aj zabezpečovať právnu pomoc.
   Prijímajúci štát nebude nijakým spôsobom brániť, aby občan vysielajúceho štátu nadviazal a udržiaval styk s konzulárnym úradom.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia príslušného konzulárneho úradníka vysielajúceho štátu o zadržaní občana vysielajúceho štátu alebo o akomkoľvek obmedzení jeho osobnej slobody.
3. Konzulárny úradník je oprávnený navštíviť a nadviazať styk so štátnym občanom vysielajúceho štátu, ktorý je vo väzbe alebo iným spôsobom obmedzený na svojej osobnej slobode alebo ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody. Práva uvedené v tomto odseku sa budú vykonávať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu. Tieto právne predpisy nemôžu rušiť platnosť týchto práv.

Článok 38

1. Konzulárny úradník je oprávnený poskytovať akúkoľvek podporu a pomoc lodiam vysielajúceho štátu v prístavoch a vo vnútorných vodách prijímajúceho štátu.

2. Konzulárny úradník má právo vstupovať na palubu lode a spojiť sa s kapitánom a členmi posádky a kapitán a posádka lode môžu nadviazať styk s konzulárnym úradníkom, len čo loď dostala povolenie na voľný styk s pobrežím.
3. Konzulárny úradník môže požiadať o pomoc príslušné orgány prijímajúceho štátu v akejkoľvek otázke, pokiaľ ide o lode vysielajúceho štátu alebo vo veci kapitána a posádky.

Článok 39

Konzulárny úradník je v konzulárnom obvode oprávnený:

1. vyšetrovať akúkoľvek udalosť postihnuvšiu loď vysielajúceho štátu, vypočuť kapitána a členov posádky lode vysielajúceho štátu, kontrolovať lodné dokumenty, prijímať vyhlásenia o ceste a mieste určenia lode, uľahčiť príchod lode, jej postoj a odchod z prístavu bez toho, že by porušil práva orgánov prijímajúceho štátu;
2. riešiť spor vzniknutý medzi kapitánom lode a ktorýmkoľvek členom posádky, včítane sporov týkajúcich sa mzdy a pracovnej zmluvy, ak to dovoľujú právne predpisy vysielajúceho štátu a bez toho, že by porušil práva orgánov prijímajúceho štátu;
3. v prípade potreby urobiť opatrenia na poskytnutie liečebnej pomoci kapitánom lodí alebo členom posádky alebo umožniť im návrat do vlasti;
4. prevziať, vystaviť alebo overiť akékoľvek vyhlásenie alebo iný dokument určený lodi, a to podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu.

Článok 40

1. Ak súd alebo iný príslušný orgán prijímajúceho štátu hodlá vykonať akékoľvek donucovacie opatrenia na palube lode vysielajúceho štátu alebo vyšetrovať, orgány prijímajúceho štátu upovedomia o tom príslušného konzulárneho úradníka. Oznámenie sa musí podať pred vykonaním opatrenia tak, aby mohol byť pri ňom prítomný konzulárny úradník alebo jeho zástupca. Ak konzulárny úradník alebo jeho zástupca nebol prítomný, podajú mu na jeho žiadosť príslušné orgány prijímajúceho štátu úplné informácie o vykonanom opatrení.
2. Odsek 1 tohto článku sa vzťahuje aj na prípad výsluchu kapitána lode alebo členov posádky prístavnými orgánmi na pevnine.
3. Ustanovenie tohto článku sa nevzťahuje na riadnu colnú, pasovú a zdravotnú kontrolu ani na akýkoľvek iný podobný úkon, ktorý by bol vykonaný na žiadosť kapitána lode alebo s jeho súhlasom.

Článok 41

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia podľa možnosti v čo najkratšom čase príslušného konzulárneho úradníka, ak loď vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte stroskotala, narazila na plytčinu, bola vrhnutá na breh alebo ju postihla iná nehoda alebo ak sa na pobreží prijímajúceho štátu alebo v jeho blízkosti nájde akýkoľvek predmet, ktorý je vlastníctvom občana vysielajúceho štátu, alebo ak sa tento predmet dostane do prístavu tohto štátu, včítane prípadu, keď bol súčasťou nákladu stroskotanej lode tretieho štátu. Príslušné orgány informujú konzulárneho úradníka aj o opatreniach, ktoré vykonali v záujme záchrany osôb, lode, lodného nákladu a majetku nachádzajúceho sa na palube lode, ako aj predmetov tvoriacich časť lode alebo súčasť lodného nákladu, nachádzajúce sa však mimo lode.
2. Konzulárny úradník môže poskytnúť lodi, cestujúcim a členom posádky akúkoľvek pomoc a za týmto účelom požiadať o pomoc príslušný orgán prijímajúceho štátu.
   Konzulárny úradník môže urobiť opatrenia podľa odseku 1 tohto článku, môže taktiež urobiť opatrenia potrebné na opravu lode alebo sa obrátiť na príslušné orgány so žiadosťou, aby také opatrenia vykonali.
3. Ak sa nájde na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu stroskotaná loď vysielajúceho štátu alebo akýkoľvek predmet, ktorý patrí k lodi, alebo ak sa loď dostane do prístavu a kapitán lode alebo jej vlastník, jeho zástupca alebo poisťovací orgán sa nemôžu postarať o takú loď alebo o predmet alebo s nimi naložiť, treba považovať konzulárneho úradníka za splnomocneného urobiť v mene vlastníka lode také opatrenia, ktoré by za tým účelom urobil sám vlastník.

Tieto ustanovenia sa použijú aj na každý taký predmet, ktorý je súčasťou lodného nákladu a je vlastníctvom fyzickej alebo právnickej osoby vysielajúceho štátu.

4. Ak sa na pobreží, v blízkosti pobrežia alebo v prístave prijímajúceho štátu nájde akýkoľvek predmet, ktorý je súčasťou nákladu stroskotanej lode tretieho štátu, je však vlastníctvom fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá je občanom vysielajúceho štátu, v prípade, že kapitán lode ani vlastník predmetu, jeho zástupca alebo poisťovací orgán sa oň nemôžu postarať alebo s ním naložiť, konzulárny úradník sa považuje za splnomocneného urobiť v mene vlastníka také opatrenia, ktoré by za tým účelom urobil aj sám vlastník.

Článok 42

Ustanovenia článkov 38-41 sa primerane vzťahujú na lietadlá, pokiaľ príslušné medzinárodné zmluvy o leteckej doprave neustanovujú inak.

Článok 43

1. Konzulárny úradník okrem funkcií uvedených v tejto hlave môže vykonávať aj iné konzulárne funkcie, pokiaľ nie sú v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník je oprávnený vyberať poplatky a dávky za konzulárne úkony podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu.

HLAVA V

Záverečné ustanovenia

Článok 44

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť po tridsiatich dňoch odo dňa výmeny ratifikačných listín. Ratifikačné listiny sa vymenia v Prahe.
2. Tento dohovor zostane v platnosti šesť mesiacov odo dňa, keď jedna vysoká zmluvná strana písomne oznámi druhej vysokej zmluvnej strane úmysel dohovor vypovedať.
3. Nadobudnutím platnosti tohto dohovoru stráca platnosť Konzulárny dohovor medzi Československou republikou a Maďarskou ľudovou republikou dojednaný v Prahe 27. marca 1959.

Na dôkaz toho splnomocnenci vysokých zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili pečaťami.

Tento dohovor bol spísaný vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a maďarskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Dané v Budapešti 17. mája 1973.

Zo splnomocnenia prezidenta

Československej socialistickej republiky

F. Krajčír v. r.

Zo splnomocnenia Prezidiálnej rady

Maďarskej ľudovej republiky:

Puja Frigyes v. r.

PROTOKOL

ku Konzulárnemu dohovoru medzi Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovou republikou

Pri podpise Konzulárneho dohovoru (ďalej dohovoru) podpísaného v dnešný deň medzi Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovou republikou sa splnomocnenci vysokých zmluvných strán dohodli na tomto:

1. V zmysle odseku 2 čl. 37 dohovoru konzulárny úradník bude upovedomený do piatich dní o zadržaní alebo akomkoľvek inom obmedzení osobnej slobody občana vysielajúceho štátu.
2. V zmysle odseku 3 čl. 37 dohovoru konzulárny úradník môže navštíviť občana vysielajúceho štátu do siedmich dní po jeho zadržaní alebo po akomkoľvek inom obmedzení jeho osobnej slobody a nadviazať s ním styk.
3. V zmysle odseku 3 čl. 37 dohovoru konzulárny úradník môže navštevovať a byť v styku s občanom vysielajúceho štátu, ktorý bol zadržaný alebo akýmkoľvek iným spôsobom obmedzený na osobnej slobode alebo ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody.
   Takúto návštevu treba umožniť bez meškania.
4. Tento Protokol je neoddeliteľnou súčasťou dohovoru.

Na dôkaz toho splnomocnenci vysokých zmluvných strán tento Protokol podpísali a opatrili pečaťami.

Dané v Budapešti 17. mája 1973 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a maďarskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Zo splnomocnenia prezidenta

Československej socialistickej republiky:

F. Krajčír v. r.

Zo splnomocnenia Prezidiálnej rady

Maďarskej ľudovej republiky:

Puja Frigyes v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.